

## ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ



Ελένη Στεφανοπούλου

**Χαίρε πέτρα**  
Ποιήματα και πεζά

ISBN: 978-960-221-497-8, σελ.66, σχ.14x21,  
α' έκδοση Νοέμβριος 2010,  
τιμή 9,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Γέρασε η ξηρασία, αργοπεθαίνει. Είναι ζωή. Δεν είναι θάνατος. Ό,τι γεννιέται είναι ζωή. Ό,τι πεθαίνει δεν είναι θάνατος.

Όχι, δε θα πάρω άλλη αγορά. Μου φτάνουν τόσοι αιώνες. Έρχομαι από δρόμο μακρύ. Θα πάω πίσω, ίσαμε την πηγή. Εκεί απ' όπου ξεκίνησα για να ξανάρθω. Εγώ το σύννεφο, εγώ και η βροχή. Εγώ το χώμα, το νερό.

*«Περπατώ αργά, διστακτικά. Κεφάλι σκυφτό, ώμοι κατεβασμένοι. Φτάνω στη στροφή του δρόμου. Η πινακίδα του δείχνει σταθερά την επικίνδυνη ζώνη. Το βήμα μου γίνεται ακόμα πιο αργό, ακόμα πιο διστακτικό.*

*Βρέχει πάλι απόψε, όπως κάθε φορά. Με ραπίζουν τα βλέμματα της βροχής. Αδιάκριτα, επιτιμητικά, απειλητικά ξεπηδούν μέσα από γρίλιες παραθύρων, από κατεβασμένα στορ ή από τα μάτια των περαστικών. Ανοίγω την ομπρέλα μου. Έχει τα χρώματα της αγωνίας, τη σκιά του φόβου, τη δειλία της ντροπής.*

*Παίρνω μια βαθιά ανάσα κι επιταχύνω αποφασιστικά το βήμα μου. Χώνομαι στο σπίτι του πατέρα όσο πιο κρυφά μπορώ. Επιτέλους ανακουφίζομαι.*

*Αφήνω την ομπρέλα μου στην άκρη. Έχω λίγο καιρό μέχρι να ξαναβγώ από το σπίτι. Τώρα θα αφεθώ στη μαγεία της μυστικής μας συνάντησης. Έξω ο κόσμος ξένος, άφιλος. Εμείς δύο σε ένα.*

*Γύρισε, πατέρα. Σ' είδα στον ύπνο μου χθες τα ξημερώματα. Φιγούρα ψηλόλιγνη, απόκοσμη, ρευστή. Πάντα μια τρυφερή απόκλιση. Μια ανορθογραφία που ξαφνιάζει. Ήσουν στο σπίτι μας. Γύρισε λοιπόν. Μ' άλλο πρόσωπο. Μ' άλλα ρούχα. Ήρθε ξανά. Ποτέ δεν έφυγες. Μου 'στειλες μ' άσπρο περιστέρι το μυστικό κλειδί. Το έλαβα. Το πήρα. Σ' ευχαριστώ. Μη φοβάσαι. Δε θα φύγω λαβωμένη στις πεδιάδες της Ευρώπης, στις αχανείς εκτάσεις της Αμερικής. Θα μείνω. Όλα από την αρχή. Ξανά. Θα ξεκλειδώσω. Θα ξεκλειδώσω κι ύστερα θα φύγω. Ήρθα για να φύγω, πατέρα. Θ' αντέξω. Μη φοβάσαι. Ακόμα και την ταπείνωση θ' αντέξω. Γιατί τώρα η ταπείνωση στάζει "ία και συλλαβές από χαμένες λέξεις"...».*

Είναι η μετουσίωση που απαιτεί τις επιστροφές της. Την αναπαράστασή της.  
Μήπως άλλωστε αυτά δεν είναι το χόμα που πατάς; Από κει δεν ξεκινάς το παρθενικό σου ταξίδι για ν' ανοιχτείς στην περιπέτεια της γραφής;

Μια ιδιαίτερη σχέση πατέρα και κόρης σε πεζό και έμμετρο λόγο, που απλώνει έξω από τα όρια του «ιδιωτικού» και γίνεται ανοιχτή, ευρύχωρη, περιεκτική...

Η **Ελένη Στεφανοπούλου** γεννήθηκε στην Πάτρα, σπούδασε Νομικά στην Αθήνα και εργάζεται ως δικηγόρος. Τα τελευταία χρόνια έχει στρέψει το ενδιαφέρον της στη γλώσσα. Συνεργάστηκε με τη διαδικτυακή πύλη για τη γλώσσα «Άσπρη Λέξη» ως μέλος της λεξικογραφικής ομάδας. Επιπλέον ήταν μέλος της συντακτικής ομάδας του βιβλίου της Άννας Ιορδανίδου, *Συνηθισμένες Γλωσσικές Απορίες*, που κυκλοφόρησε το 2009 από τις εκδόσεις «Άσπρη Λέξη». Επίσης στον ιστότοπο [critique.gr](http://critique.gr) έχουν κατά καιρούς φιλοξενηθεί κριτικές της για λογοτεχνικά βιβλία και ένα δοκίμιο πάνω στο βιβλίο του Jean Laplanche, *Ο Χέλντερλιν και το ζήτημα του πατέρα*. Το *Χαίρε πέτρα* είναι το πρώτο της βιβλίο.